ŞAH pentru TOŢI

POATE ÎNLOCUI SISTEMUL „ELO" ACTUALA FORMULĂ DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI MONDIAL DE ŞAH?

● Scurtă privire în trecut ● E bun sau nu actualul sistem? ● În ce constă sistemul „Elo"? ● Robert Fischer şi Boris Spasski — „campioni mondiali"!

Istoria luptelor pentru întîietate în lumea şahului se pierde în negura vremurilor. Un manuscris arab din veacul al IX-lea pomeneşte că la curtea califului Al-Mamun, fiu al faimosului Harun al-Raşid, s-a desfăşurat în anul 819 un „meci" între cei mai buni jucători ai timpului: Jabir al-Kufi, Rabrab şi Abdalghaffar al-Ansari, consideraţi ca „Aliyat", adică jucători de cea mai înaltă clasă.

Privind jocul acestor „mari maeştri", califul s-ar fi exprimat îngîndurat: „Ce straniu mi se pare ca eu, care conduc lumea de la Indus, pînă în Andaluzia, să nu pot stăpîni 32 de piese pe o tablă cu pătrate...".

În decursul a peste un mileniu de la disputele campionilor şatrandjului, sub soarele fierbinte al Bagdadului, mulţi jucători au fost consideraţi la diferite epoci drept cei mai buni din lume. Era însă o recunoaştere neoficială. De ea s-au bucurat napolitanul Leonardo da Cutri, celebrul Philidor (ale cărui partide „oarbe" au uimit pe contemporani), St. Amant, Staunton...

Abia cu ocazia primului turneu internaţional din istoria şahului, organizat cu ocazia Expoziţiei mondiale de la Londra în 1851, s-a pus problema campionatului lumii. Ea a căpătat atunci o rezolvare neoficială, în sensul că victoria profesorului de matematică Adolf Anderssen a pus capăt temporar discuţiilor privitoare la întîietate. Nu pentru mult timp însă: apariţia meteorică a genialului Paul Morphy din New Orleans, care în decurs de doi ani (1858—1860) a zdrobit pur şi simplu pe cei mai buni jucători ai vremii, inclusiv pe Anderssen (cu 7:2 şi 2 remize), după care s-a retras din şah, a demonstrat necesitatea reglementării acordării titlului de campion mondial. Aceasta însă nu s-a realizat prea uşor. I-au trebuit 25 de ani de eforturi şi de succese neîntrerupte lui Wilhelm Steinitz pentru a determina lumea şahistă ca în 1886, după victoria sa în meci asupra lui Zukertort, să-i recunoască în mod oficial acest titlu.

CUM SE DISPUTĂ ACTUALMENTE CAMPIONATUL MONDIAL

De atunci şi pînă astăzi titlul a fost disputat mereu pe cale de meciuri (cu o singură excepţie, în 1948, cînd datorită faptului că deţinătorul titlului, Alehin, murise, titlul a fost acordat în urma unui meci-turneu la care au luat parte 5 mari maeştri). Din 1948, FIDE (Federaţia internaţională de şah) a reglementat disputarea campionatului mondial în forma lui de astăzi, adică un meci la fiecare trei ani, precedat de un sistem întreg de competiţii premergătoare eliminatorii.

Or, tocmai în jurul valorii şi necesităţii acestor competiţii preliminare părerile sînt împărţite. Pînă în 1963, ultima etapă înaintea meciului pentru titlu era aşa-numitul turneu al candidaţilor, o competiţie al cărei număr de participanţi şi de partide a variat mereu, FIDE nereuşind să găsească niciodată o formulă care să satisfacă pe toată lumea, şi care a fost înlocuită în cele din urmă cu o serie de meciuri eliminatorii.

În conformitate cu acest sistem, scara pe care trebuie s-o urce un jucător pentru a ajunge la un meci cu campionul lumii este destul de... înaltă. Mai întîi un turneu zonal, de obicei cu circa 20 de participanţi grupînd pe cei mai buni jucători dintr-o anumită zonă a lumii. Apoi un turneu interzonal, la care iau parte circa 20—22 jucători, — învingătorii turneelor zonale. În sfîrşit, seria de meciuri cu „candidaţii" — de fapt trei meciuri care însumează 32 de partide (10+10+12). Rezultatul: în timp ce campionul se odihneşte, candidatul trebuie să muncească din greu timp de doi ani, în care perioadă este obligat să fie mereu în formă, lucru de loc uşor dacă ţinem seama de eforturile deosebite pe care le necesită fiecare competiţie cu caracter eliminatoriu.

ESTE BUN ACTUALUL SISTEM?

Nu este deci de mirare că se aud destule voci — şi unele cu autoritate — care critică întregul sistem. Teza pe care o susţin este simplă: dacă este vorba despre desemnarea celui mai tare jucător din lume, atunci de ce este nevoie de atîtea competiţii preliminare care angrenează în proporţie de 90% jucători care nu pot avea nici o pretenţie la titlul suprem? Nu este oare mai bine ca FIDE să selecţioneze un grup de jucători (de exemplu opt) care prin succesele lor în concursuri se impun ca cei mai indicaţi pretendenţi şi aceştia să dispute direct un turneu sau actualele meciuri ale candidaţilor. La care, oamenii competenţi din conducerea FIDE au răspuns, pe bună dreptate: daţi-ne un sistem obiectiv de alegere a candidaţilor şi sîntem gata să-l aplicăm. Deocamdată, însă, noi nu putem stabili nici măcar cu aproximaţie dacă, de exemplu, Stein trebuie preferat lui Portisch sau nu!

Dilema părea fără soluţie. Dar iată că, acum cîtva timp, profesorul american dr. A. Elo, specialist în statistică matematică, a propus (prin intermediul Federaţiei de şah din S.U.A.) un sistem de evaluare a forţei jucătorilor bazat pe criterii strict obiective. Nu vom intra aci în expunerea formulelor pe care le-a propus profesorul Elo, ci ne vom limita să arătăm că ele cristalizează într-o cifră, valoarea medie a rezultatelor obţinute de oricare jucător din lume pe o anumită perioadă de timp. Scara valorică a profesorului Elo are 2 600 de trepte şi de-a lungul lor indicaţiile reci ale cifrelor au stabilit o ierarhie clară, bazată exclusiv pe rezultate.

Congresul FIDE a acceptat cu plăcere soluţia matematică şi a propus tuturor federaţiilor naţionale aplicarea ei şi trimiterea datelor necesare pentru a putea fi alcătuită o clasificare pe scară mondială a jucătorilor. Şi astfel, prelucrînd o foarte mare cantitate de informaţii privitoare la rezultatele competiţiilor din ultimul timp, Federaţia de şah din S.U.A. a dat de curînd publicităţii o clasificare a tuturor marilor maeştri şi a principalilor maeştri internaţionali. Iată cum apreciază, rece dar obiectiv, maşinile de calculat ierarhia actuală a şahului mondial:

ROBERT FISCHER ŞI BORIS SPASSKI SÎNT CEI MAI BUNI!

Aşa spun calculele şi trebuie să recunoaştem că această apreciere corespunde aceleia a majorităţii specialiştilor. Fischer şi Spasski se află pe treapta cea mai de sus a „scării" valorice a profesorului Elo, totalizînd 2670 puncte. Ei sînt urmaţi de către campionul mondial **Petrosian** cu 2660 şi de foştii deţinători ai titlului, **Botvinnik** şi **Tal** cu cîte 2650. Urmează în ordine: **Stein** (2640), **Gheller** (2630), **Korcinoi, Larsen.** (Aci punctajul trebuie corectat în urma victoriilor danezului în turneul interzonal şi la Palma de Majorca), **Polugaevski, Portisch** (2620), **Keres şi Smislov** (2610), **Taimanov** (2600), **Holmov, Lutikov, Uhlmann, Unzicker** (2590), **Boleslavski, Bronstein, Furman, Ghipslis, Hort, Najdorf, Reshevsky** (2580), **Benkö, Gligorici, Ivkov, Savon, Vasiukov** (2570), **Averbach, Evans, Suetin** (2560), **Olafsson** (2550)... Pe campionul nostru, Florin Gheorghiu, îl găsim cotat cu 2500 puncte, în compania lui **Gurghenidze**, Pfleger, Şamkovici şi Tringov, iar pe maeştrii Victor Ciocîltea şi Teodor Ghiţescu cu 2460 puncte.

Pentru orientarea cititorilor trebuie să menţionăm că „scara" este împărţită în zone: între 1900—2100 candidaţi de maestru, între 2100—2300 maeştri naţionali, între 2300—2500 maeştri internaţionali, între 2500—2700 mari maeştri. În jur de 2700 trebuie să se afle coeficientul campionului mondial şi al pretendenţilor la titlu.

Desigur, sistemul „Elo", ca orice inovaţie, va da loc la discuţii. Încă de acum însă în presa şahistă mondială şi în cercurile largi de şahişti se simte un curent în favoarea acestei metode obiective de ierarhizare a valorilor. Ce simplu şi în acelaşi timp pasionant: campionul mondial pe anul 1967, de exemplu, să fie desemnat acel jucător care a realizat cea mai bună medie a rezultatelor. Sau cel puţin să aibă dreptul să joace un meci pentru titlu!

În epoca maşinilor cibernetice şi a rachetelor cosmice sistemul „Elo" are toate şansele să fie adoptat!

Rubrică de

S. Samarian

Boris Spasski — fostul şalanger la campionatul mondial, este, alături de Bobby Fischer, cei mai bun jucător din lume... conform sistemului „ELO"

Cele 7 victorii ale lui Bobby Fischer la interzonal

Robert (Bobby) Fischer este fără îndoială personalitatea în jurul căreia se discută cel mai mult la ora actuală în lumea şahului. Jucător genial, dar plin de ciudăţenii şi capricii, el este spaima organizatorilor de concursuri. Cititorii noştri au aflat, desigur, despre peripeţiile retragerii sale din turneul interzonal, disputat recent la Soussa (Tunis). Este păcat că din această cauză Fischer nu va lua parte la actuala etapă a luptei pentru campionatul lumii, mai ales că, judecînd după cele 10 partide pe care le-a susţinut la Soussa (din care a realizat 8½ puncte, cu 1½ puncte mai mult decît învingătorul turneului, Larsen, la aceiaşi adversari) candidatura sa la titlul suprem era cît se poate de justificată.

FISCHER — BARCZAY (Partida Spaniolă): 1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3. Nb5 a6 4. Na4 Cf6 5.0—0 Ne7 6.Te1 b5 7.Nb3 d6 8.c3 0—0 9.h3 Cb8 10.d4 Cbd7 11.Ch4 e:d4 12. c:d4 Cb6 (Pînă aci ca în partida Unzicker — Antoşin, Soci 1965) 13.Cf3! d5!? 14.e5 Ce4 15.Cbd2 C:d2 16.N:d2 Nf5 17.Nc2! N:c2 18.D:c2 Tc8 19.b3! Cd7 20.e6! f:e6 21.T:e6 c5? 22.Na5! D:a5 23. T:e7 Dd8 24.Cg5 1—0. Timp de gîndire: Fischer 1 h 02 — Barczay 59.

FISCHER — MIAGMARSUREN (Indiana Regelui la alb): 1.e4 e6 2.d3 d5 3.Cd2 Cf6 4.g3 c5 5.Ng2 Cc6 6.Cf3 Ne7 7.0-0 0-0 8.e5 Cd7 9. Te1 b5 10.Cf1 b4 11.h4 a5 12.Nf4 a4 13.a3 b:a3 14.b:a3 Ca5 15.Ce3 Na6 16.Nh3 d4 17.Cf1 Cb6 18.Cg5 Cd5 19.Nd2 N:g5 20.N:g5 Dd7 21.Dh5 Tfc8 (Trebuia c4) 22.Cd2 Cc3 23.Nf6! De8 24.Ce4 g6 25.Dg5 C:e4 26.T:e4 c4 27.h5 c:d3 28.Th4! Ta7 29.Ng2! d:c2 (29...Nb7 30. h:g6 f:g6 31.T:h7!) 30.Dh6! Df8 (Vezi diagrama) 31.D:h7+!! 1—0

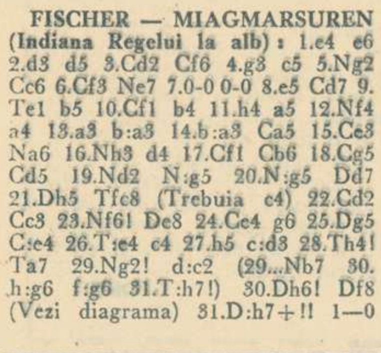

La 31...R:h7 urmează 32.h:g6++ R:g6 33.Ne4 mat. Timp: Fischer 1h 41 — Miagmarsuren 2h 16.

FISCHER — SARAPU (Apărarea Franceză): 1.e4 e6 2.d4 d5 3.Cc3 Cf6 4.Ng5 d:e4 5.C:e4 Cbd7 6.C:f6+ C:f6 7.Cf3 c5 8.Nb5+ Nd7 9.N:d7+ D:d7 10.De2 c:d4 11.0—0—0 Nc5 12.De5 Ne7 13.C:d4 Tc8 14.f4 0—0 15.Cf5! Dc7 16. C:e7+ D:e7 17.Td2 Tc5 18.N:f6 g:f6 19.De3 Tfc8 20.Thd1 Dc7 21. c3 Tf5 22.g3 Ta5 23.a3 Dc4 24. Df3 Db5 25.Dg4+ Rf8 26.Td8+ T:d8 27.T:d8+ Re7 28.Dg8 f5 29. Te8+ 1—0 Timp: Fischer 1h 34 — Sarapu 2h 19

FISCHER — STEIN (Apărarea Spaniolă): 1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3. Nb5 a6 4.Na4 Cf6 5.0—0 Ne7 6.Te1 b5 7.Nb3 d6 8.c3 0—0 9.h3 Nb7 10.d4 Ca5 11.Nc2 Cc4 12.b3 Cb6 13.Cbd2 Cbd7 14.b4! e:d4 15.c:d4 a5 16.b:a5 c5. 17.e5! d:e5 18.d:e5 Cd5 19.Ce4 Cb4 20.Nb1 T:a5 21. De2 Cb6 22.Cg5! N:e4 (22...h6 23. Ch7! Te8 24.Chf6+! g:f6 25.Dg4+ Rh8 26.N:h6) 23.D:e4 g6 24.Dh4 h5 25.Dg3 Cc4! 26.Cf3! (Nu 26.Ce6? Nh4!) 26...Rg7 27.Df4 Th8 28.e6 f5 (Vezi diagrama)

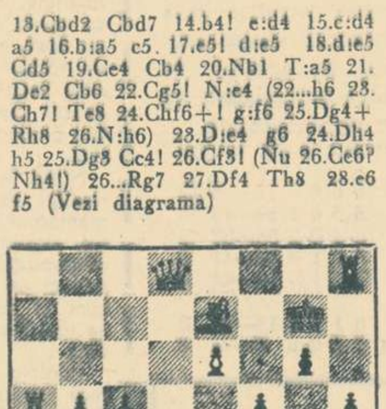

29.N:f5! Df8 (29...g:f5 30.Dg3+ Rh7 31.Cg5+ N:g5 32. N:g5) 30. Ne4 D:f4 31. N:f4 Te8 32.Tad1 Ta6 33.Td7! T:e6 34.Cg5 Tf6 35.Nf3 T:f4 36.Ce6+ Rf6 37.C:f4 Ce5 38. Tb7 Nd6 39.Rf1 Cc2 40.Te4 Cd4 41.Tb6 Td8 42.Cd5+Rf5 43. Cd3+ Re6 44.Ne2 Rd7 45.N:b5+ C:b6 46.T:b5 Rc6 47.a4 Nc7 48.Re2 g5 49.g3 Ta8 50.Tb2 Tf8 51.f4 g:f4 52.g:f4 Cf7 53.Te6+ Cd6 54.f5 Ta8 55. Td2 T:a4 56.f6 1—0. Timp: Fischer 3h 02—Stein 3h 05.

CUELLAR — FISCHER (Indiana Benoni): 1.d4 Cf6 2.c4 c5 3.d5 e6 4. Cc3 e:d5 5.c:d5 d6 6.Cf3 g6 7.e4 Ng7 8.Ng5 h6 9.Nf4 g5 10. Nc1 0—0 11.Cd2 Cbd7 12.Ne2 Ce5 13.Cf1 b5 14.N:b5 Da5 15.Cg3 c4 16.0—0 Tb8 17.Da4 D:a4 18.N:a4 Cd3 19.Nb5 Cg4 20.Cge2 C:c1 21. Ta:c1 Ce5 22.b3 c:b3 23.a:b3 a6 24.Na4 Cd3 25.Tc2 f5 26.Cg3 f4 27.Cge2 f3 28.Cg3 f:g2 29.R:g2 Ng4 30.Cf5 Cf4+ 31.Rg3 N:f5 32. e:f5 N:c3 33.Rf3 Ne5 34.Re4 Tb4+ 35.Tc4 Tfb3 36.f6 Rf7 37.Rf5 T:c4 38.b:c4 Ce2 39.Te1 Cd4+ 40.Rg4 h5+ 41.Rh3 R:f6 0—1 Timp: Cuellar 1h 44 — Fischer 2h 06

FISCHER — RESHEVSKY (Apărarea Spaniolă): 1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3.Nb5 a6 4.Na4 Cf6 5.0—0 Ne7 6.Te1 b5 7.Nb3 0—0 8.c3 d6 9.h3 h6 10.d4 Te8 11.Cbd2 Nf8 12.Cf1 Nd7 13.Cg3 Ca5 14.Nc2 c5 15.b3 Cc6 16.Ne3 c:d4 17.c:d4 Cb4 18.Nb1 a5 19.a3 Ca6 20.Nd3 Dc7 21.De2 Db7 22.Tad1 g6 23.Db2 Db8 24.Nb1 Rh7 25.d:e5 d:e5 26. C:e5 T:e5 27.N:f4 Db7 28.N:e5 Ce8 29.Ce2 Cc5 30.Cf4 b4 31.a4 Nc6 32.Cd5 Cd7 33.Nd4 Cg7 34. Nd3 Ce6 35.Nc4 Te8 36.Nf6 Cec5 37.Dc2 Ce6 38.Na1 Da7 39.Rh1 Ng7 40.N:g7 C:g7 41.Nb5 N:b5 42.a:b5 Tb8 43.c6 Ce8 44.e5 Cf8 45.Cf6+ C:f6 46.e:f6 Tb6 1—0 Timp: Fischer 2h 49 (din care 55 minute întîrziere la partidă!) — Reshevsky 3h 11

BYRNE — FISCHER (Apărarea Siciliană): 1.e4 c5 2.Cf3 d6 3.d4 c:d4 4.C:d4 Cf6 5.Cc3 a6 6.Nc4 e6 7.Nb3 b5 8.f4 Nb7 9.f5 e5 10. Cde2 Cbd7 11.Ng5 Ne7 12.Cg3 Tc8 13. 0—0 h5 14.h4 b4 15.N:f6 N:f6 16. Cd5 N:h4 17.C:h5 Dg5 18.f6 g6 19.Cg7+ Rd8 20.Tf3 Ng3 21.Dd3 Nh2+ 22.Rf1 Cc5 23.Th3 Th4 24. Df3 C:b3 25.a:b3 T:h3 26.D:h3 N:d5 27.e:d5 D:f6+ 28.Re1 Df4 0—1 Timp: Byrne 2h 15 — Fischer 1h 35.

După terminarea unei partide cu Reshevsky (stînga), Bobby Fischer (în picioare) discută animat cu arbitrul turneului

Mic lexicon şahist

ABULFATH Ahmad Sidjizi (Sec. XI) — jucător de şatrandj din Tadjikistan care a scris un remarcabil tratat care cuprinde numeroase partide ale vechilor „Aliyat" ai lumii musulmane. Descoperirea manuscrisului lui Abulfath a permis o mai bună cunoaştere a dezvoltării atinse de şatrandj în Asia centrală în evul mediu.

ALIYAT — Cuvînt arab care însoţeşte numele marilor jucători de şatrandj din Evul Mediu. Sensul său este asemănător titlului de „mare maestru" de astăzi. Manuscrisele arabe pomenesc numele a numeroşi „Aliyat" care, la diferite epoci au dominat lumea şatrandjului arab: al-Adli, al-Suli (sec. IX), Ali Şatrandji (sec. XV) şi alţii.

ANDERSEN Adolf (1818—1879) — Celebru maestru de şah german, învingător al primului turneu internaţional de şah (Londra 1851) după care a fost considerat campion neoficial al lumii. A fost unul dintre cei mai remarcabili reprezentanţi ai aşa-numitei şcoli combinative. Cîteva dintre partidele sale au rămas clasice (Partida „nemuritoare" jucată cu Kieseritzki în 1851).

O combinaţie amuzantă

Poziţia din diagramă a survenit într-o partidă între campionul Columbiei, Cuellar (alb) şi binecunoscutul mare maestru american Reshevsky (negru), jucată la recentul turneu interzonal disputat în Tunis.

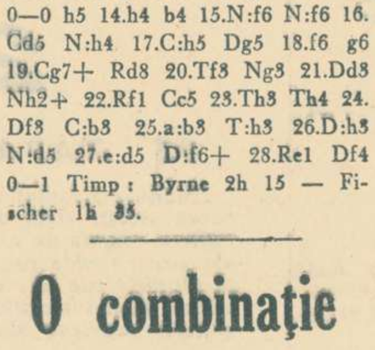

Albul la mutare

Spre surprinderea tuturor (şi în primul rînd a lui Reshevsky!), maestrul columbian a efectuat aci o combinaţie, care, deşi n-are decît 2 mutări, este totuşi foarte interesantă şi ingenioasă.

Încercaţi s-o găsiţi. Ca puncte de reper vă atragem atenţia asupra rolului pionului alb f6, care blochează regele negru pe linia a 8-a şi creează posibilităţi de mat pe cîmpul g7.

Cuellar a jucat 41.T:f4! Dacă acum 41...g:f4, atunci după 42.D:f4 nu se mai poate împiedica pătrunderea damei albe spre g7. Reshevsky a răspuns 41...Te2 mutare care pare că respinge intenţiile albului, dar a fost surprins de replica elegantă 42.Te4!! şi a trebuit să cedeze, deoarece nu poate lua dama din cauza 43.T:e8 mat şi nici turnul din cauza 43.D:g5+ urmat de mat.

SUPORTERII DINAMOVIŞTILOR ŞI-AU DESEMNAT FAVORIŢII

Aflată la cea de a 4-a ediţie, ancheta „CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI DINAMOVIŞTI", organizată de revista „Pentru Patrie", a cunoscut şi anul acesta o largă popularitate.

În urma trierii numeroaselor răspunsuri primite de la cititorii revistei, pe primele **zece locuri s-au clasat următorii**:

— **Aurel Vernescu (caiac)**
— **Cristina Balaban (nataţie)**
— **Emil Rusu (ciclism)**
— **Ion Ţiriac (tenis)**
— **Afanasie Sciotnic (caiac)**
— **Mihaela Peneş (atletism)**
— **Vasile Pinciu (călărie)**
— **Mihai Albu (baschet)**
— **Eduard Derzei (volei)**
— **Ion Tripşa (tir)**

De remarcat că maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu, multiplu campion mondial şi european, şi-a înscris numele pentru a 4-a oară pe lista celor mai buni 10 sportivi dinamovişti. Aceeaşi performanţă a realizat-o şi maestrul emerit al sportului Ion Ţiriac. De cîte trei ori au fost prezente maestra emerită a sportului Mihaela Peneş şi maestra sportului Cristina Balaban.

PRINTRE ROŢI ŞI PEDALE

O. AMZA — PRINTRE PRIMII 6 ARBITRI DIN LUME!

Între 8 şi 19 decembrie 1967, arbitrul român Octavian Amza a participat la cursul internaţional organizat la Roma de Uniunea Ciclistă Internaţională. Deschise de Adriano Rodoni — preşedintele U.C.I. şi al F.I.A.C., cursurile au fost frecventate de 26 de arbitri din Europa, Africa şi America şi s-au bucurat de conferenţiari cu calificare înaltă din Franţa, Elveţia, Polonia, Belgia şi Italia. La finele perioadei de pregătire, arbitrii s-au prezentat la examen. Au avut loc 40 de probe (!), dintre care 32 teoretice şi 8 practice 23 dintre cursanţi au absolvit, primind diploma de arbitru internaţional. Cum însă — pe baza notaţiilor de la examene — s-a făcut o departajare a arbitrilor, numai 6 dintre ei au obţinut „MARE DISTINCŢIE", calificare care le dă dreptul să oficieze la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale şi cele continentale. Printre aceşti fruntaşi ai colegiului de arbitri internaţionali la ciclism se află şi OCTAVIAN AMZA. Alături de italienii **Tamarin, Spadoni** şi **Mennillo**, de elveţianul **Jacquat** şi de belgianul **Dierickx**, el a primit felicitările conducerii U.C.I. pentru cunoştinţe deosebite. Este o mîndrie pentru ciclismul românesc să aibă printre activiştii săi o adevărată somitate internaţională a arbitrajului! Poate acest lucru va constitui un stimulent şi pentru... alergători.

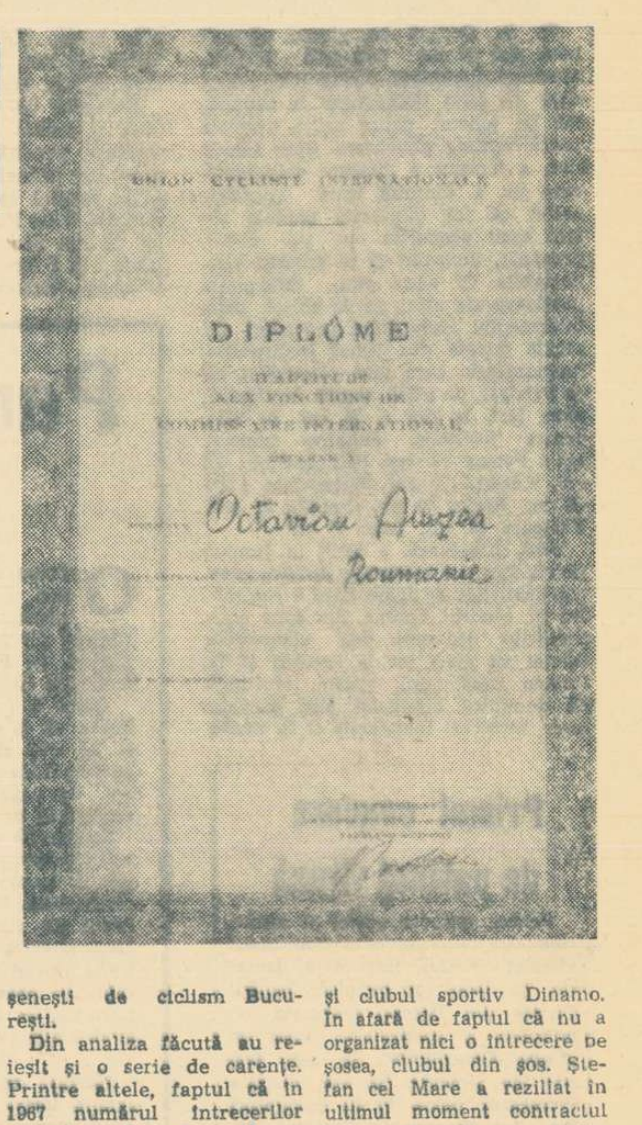

UNION CYCLISTE INTERNATIONALE

DIPLÔME

Octavian Amza

Roumanie

AŞTEPTAM MAI MULT IN 1968

Comisia orăşenească de ciclism Bucureşti (preşedinte **Ştefan Robert**) şi-a analizat cu puţin timp în urmă activitatea desfăşurată în anul 1967. Şi fără să fi participat la această interesantă discuţie am fi putut spune — fără a pregeta — că un mare merit în menţinerea interesului pentru sportul cu pedale îl are această harnică comisie. Cu ocazia şedinţei ne-am convins, însă din nou, de interesul cu care activiştii obşteşti ai ciclismului din Capitală se ocupă de fiecare amănunt privind organizarea activităţii competiţionale, pregătirea sportivilor, asigurarea bazei materiale. Se cuvin, deci, sincere felicitări tuturor membrilor comisiei orăşeneşti de ciclism Bucureşti.

Din analiza făcută au reieşit şi o serie de carenţe. Printre altele, faptul că în 1967 numărul întrecerilor organizate în Capitală a scăzut cu 10 la sută faţă de anul precedent şi cu 15 la sută faţă de anul 1965. Desigur, lucrul acesta are mari implicaţii. Sportivii au avut mai puţine zile de concurs, mijloacele de depistare a noilor talente s-au micşorat, iar posibilitatea clasificării cicliştilor în categoriile superioare a fost mult mai mică decît în anii precedenţi. Printre organizatorii care nu şi-au respectat angajamentele se află şi clubul sportiv Dinamo. În afară de faptul că nu a organizat nici o întrecere pe şosea, clubul din şos. Ştefan cel Mare a reziliat în ultimul moment contractul pentru organizarea ciclocrosului dotat cu „Cupa Dinamo". În noul an, sperăm că activiştii obşteşti ai comisiei — cu ajutorul direct şi efectiv al federaţiei de specialitate — vor reuşi să-i mobilizeze pe toţi organizatorii de curse cicliste, astfel ca în sezonul sportiv 1968 să se înregistreze — şi la acest capitol — un valoros record.

Hristache NAUM

În curînd, primele „schimburi" în campionatele de juniori

La 21 ianuarie 1968 se vor disputa primele meciuri în cadrul campionatului republican individual de juniori. Competiţia este împărţită în patru etape: raion (oraş), regiune, zonă şi finale. Au fost stabilite patru zone, după cum urmează: BAIA MARE (participă pugilişti din regiunile Cluj, Hunedoara, Crişana, Maramureş); SUCEAVA (Mureş-A.M., Iaşi, Bacău, Suceava); SIBIU (Banat, Argeş, Braşov); CONSTANŢA (Ploieşti, reg. Bucureşti, Oltenia, Dobrogea). Finalele vor avea loc în Capitală, între 22—28 aprilie. La acest ultim „act" al campionatelor vor lua parte 144 de boxeri, împărţiţi pe categorii de vîrstă: 96 de pugilişti, cîştigători ai celor 4 zone, plus cîte 24 de sportivi din oraşul Bucureşti şi din regiunea Galaţi, care nu vor participa la întrecerile zonale.

Unde sînt zăpezile de altădată?

Ne-am întrebat adesea de ce oare Sibiul n-a devenit mai de mult un centru al sporturilor nautice?

Căci totul îl recomanda pentru aceasta:

— Aerul său curat.

— Coifurile hornurilor de pe Römische Kaiser.

— Muzeul Brukenthal.

Şi, mai ales, frumoasele sale pante:

— Cea de pe dealul Guşteriţei.

— Cea de pe sub Şcoala militară.

— Cea din Parcul sub arini.

Oare cei care conduceau în urmă cu zece ani viaţa sportivă a Sibiului n-au înţeles toate acestea? Briza marină care sufla dinspre coastele înzăpezite ale Păltinişului nu le aducea o dată cu mirosul talazurilor imaginea miilor de ambarcaţiuni plutind cu pînzele desfăşurate?

Oare ei nu presimţeau farmecul de care s-ar învălui bătrînul oraş medieval dacă străzile sale ar fi acoperite de caiace iar înotătorii s-ar odihni pe turnurile breslelor?

Fără îndoială că nu!

Realitatea însă i-a obligat pe actualii animatori ai sportului sibian să deschidă ochii. Şi iată că ei pregătesc transformarea vechiului burg într-o cetate a sportului cu rame şi vele.

Dar pentru a introduce această nouă tradiţie ei au

DAR, DE FAPT

început prin a le şterge pe cele vechi.

Ciclismul — binecunoscutul ciclism sibian — a rămas doar în amintirea pensionarilor, şi copiii care pedalează în jurul Brukenthalului îşi închipuie că I. Schuster şi G. Meyerbüchler sînt doi eroi ai fraţilor Grimm.

Schiul care se incrusta în peisajul oraşului ca şi crenelurile turnurilor din secolul XVII revine în conversaţii doar o dată cu numele fostei campioane la coborîre, Ana Schuster—Vernescu, o dată cu numele Herminei Herbert şi al lui Horst Hannich.

Dezrădăcinarea voleiului a fost însă mai dificilă şi încă nu s-a terminat în ciuda trimiterii la Bucureşti a lui Iuliu Bartha şi a exilării familiei Biji şi a Mioarei Fenechiu pe urmele lui Ovidiu Naso — tocmai la Constanţa.

Astfel, curăţat de vechile tradiţii, Sibiul îşi va putea deschide braţele sale cuterelor. Prevăzute cu tălpici de sanie, ambarcaţiunile vor fi lansate pe pantele înzăpezite ale Parcului sub arini sau chiar pe coastele Păltinişului. Foştii campioni la coborîre vor deveni timonieri şi vîslaşi.

Din îmbinarea tradiţiei şi inovaţiei se vor naşte noi discipline sportive: yachtingul pe schiuri sau schiatul cu rame.

Poate că în aceste eforturi vor fi antrenaţi şi foştii campioni de ciclism care vor instrui cohorte întregi de juniori ce vor pedala la canoe. Oricum, tradiţia trebuie respectată.

Căci dacă muşchii cresc în patru luni prin culturism şi tactica se învaţă în două săptămîni prin metodism, tradiţia are nevoie de sute de ani.

Sau măcar de zeci de ani.

Aşa că, animatori ai sportului sibian, nu uitaţi tradiţia de schi a bătrînului oraş acum, cînd sînteţi gata să folosiţi zăpada la înot.

Pentru a nu suspina apoi, o dată cu poetul: „Unde sînt zăpezile de altădată?"

Camil BACIU